

நாட்கள் சினை வந்த காரணத்தால் பக்கங்கள் மழுதும் 'ஸ்டாம்ப்களால் நிரம்பி வழியும்'. இப்போதும் பயணம் செய்வதில் அவரது ஆர்வம் என்னவென்றும் குறையில்லை. ஜனவரி மாத வாக்கில் என்னிடம் இந்தக் கோட விடுமுறைக்கு ஏதாவது நாட்பக்கத்தில் சினை வரலாம் என்று ஆலோசனை கேட்டார். அதே சமயம் தான் என ஆராய்ச்சி கட்டுரைக்காக நான் செல்ல திட்டம் வகுத்ததும் சேர்ந்தது. ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை சமர்ப்பிக்க முடிவு செய்த காரியம் என்கனவது தசேங்களுக்கு செல்ல வழிவகுத்தது என்பதும் விதியின் ஒரு விளைவென்றால் மிகையாகாது.

Club7 holidays அனுப்பிய மின்னஞ்சல் இணைப்பில் பல்வேறு விதப் பயணத்திட்டங்கள் அடங்கிய குறிப்புகளும் அந்த பயணங்களாகக் காக்கச் செலுத்த வேண்டிய தொகையும் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தன. அதில் முதல் பயணத்திட்டமாக புதினநாட்கள் ஓன்பது நாட்களுக்குப் பயணம் செய்யும் குறிப்பு எனக்கு மிகுந்த ஆசையை உருவாக்கியது. லண்டனில் ஆரம்பித்து பாரிஸ் நகரம் சினை, பின் பல்ஜியம், நெதர்லாண்ட்ஸ், ஜெர்மனி வழியாக ஸ்வீடன் லாண்ட் சினை மூன்று நாட்கள் அங்கே கழித்து, அதன் பின் ஆஸ்திரியா நாட்க்குள் கால்புதித்து பின் இத்தாலி, வாடிகன் சிட்டி மற்றும் ரோம் நகரத்தில் முற்றுப்பெறும் இந்த பிரயாணக் குறிப்பு மிகவும் கவர்ந்தது. இதற்கான தொகை ஒருவருக்கே சூமார் 2 லட்சத்து 40 ஆயிரம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. என அப்பாவிடம் இந்தத் திட்டம் பற்றி கிறியப்போது இதற்காகத் தொகை அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டுமே என்ற தயக்கம் அவரால் இருந்தது. எனக்கும் இது பற்றி ஒரு முடிவு செய்ய அந்தச் சமயம் இயலவில்லை.

எனினும் ஆழ்மனதில் அடங்கிக்கிடந்த கனவது தாரகைகள் தற்போது சூதந் திரமாக மனதில் நடனம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். லண்டன் சினை திரும்ப தமேஸ் நதியை சந்திப்பது, பாரிஸின் ஐஃபெல் டவரின் மலே உலவ்வது, துலிப் மலர்களாக கிடையே அணிவகுப்பு நடத்துவது, ஆல்பஸ் மலகைளின் ஐஸ் கட்டிகளை இருக்கைகளிலும் அள்ளுவது வாடிகன் சிட்டியில் வெண்ணிற புடவையில் உலவ்வது என மனக்கண்ணின் முன்பல்வேறு கனவுப்பிம்பங்கள் காட்சி அளித்தன. மனம் உடனே ஒரு நீதிமன்றமாக மாறி இப்பயணம் மறே கொள்ளுவதால் என்ன நடக்கும் அல்லது பயணம் செல்லாவிட்டால் என்ன ஆகும் என்று இருப்பக்கத் தரப்புவாதங்களையும் பரிசீலிக்க ஆரம்பித்தது. பயணம் மறே கொள்ளத் தேவையெனம். இப்பிரபஞ்சம் மூழும்பையும் பணம் என்ற ஒரு சாத்தான் அல்லது கடவாளசைச் சூற்றித்தானே இயங்குகிறது. கரன்சி நோட்டூகள் இல்லாவிட்டால் கடவாள்தான் ஏது? சாத்தான் தான் ஏது? மனிதனின் எந்தத் தேவகைகும் அல்லது பரோசகைகும் பணம் என்ற காகித்தாள காரணம் என்பது அனவையும் அறிந்த விஷயம். என வாழ்வில் பணம் என்ற ஒரு விஷயத்திற்காக என ஆசகையையோ அல்லது கொள்ககையையோ நான் என்றும்மே மாற்றிக் கொண்டதில்லை. இந்தப் பயணம் மறே கொள்ள நான் என அப்பா மற்றும் என மகன் மூவருக்கும் சேர்த்து தாராயமாக ஏழு அல்லது எட்டு லட்சம் செலவாகும். அடுத்து வரும் சில மாதங்களில் ஜில்லை மாத வாக்கில் என மகன் மறே பப்புக்காக அமெரிக்கா பல்கலைக்கழகம் செல்ல இருப்பதால் அதற்கான செலவுகள் கமைலே காத்து இருப்பது நிதர்சனமான உண்மை. என்கணவர் கிறியது அடுத்த முறை செல்லுங்கள். இந்த முறை இந்தச் செலவு செய்தால் பணம் தட்டுப்பாடு ஆனால் என்ன செய்வது என்பதே. ஆனால் மனம் கிறியது பணம் சம்பாதிக்கலாம் வாழ்வின் இறுதிவரை ஆனால் அடுத்த முறை என்ற ஒரு வாய்ப்பு கிடக்ககும் என்பதில் என்ன நிச்சயம்? வாழ்வில்

கழிந்த ஓவ்வொரு நொடியும் திரும்ப கிடக்கக் கூமா என்ன? அல்லது அடுத்த முறை இப்படியே நடக்கும் என்பதும் உறுதியாகுமா?

காலம் காலமாக நான் கடமைபிடித்து வரும் ஓரே கொள்கை "மனம் விரும்புவதை அடுத்தவர்க்கு பாதகம் இல்லாத விஷயத்தை உடனே செய்து முடித்து விடு" என்ற ஒன்று. நம் ஓவ்வொரு நாளையும் சமீபித்து வடைபதாக நினைத்து வாழ்வை சலவழிக் கிறோம். இன்று இந்த கஷ்டம், நாளையின்னும் ஒரு கஷ்டம் வரலாம். பின்னர்தான் நம் வாழ்வை முழுதாக வாழ்ந்து ரசிப்பது?

பணம் சம்பந்தமான இந்த வாதம் உடனே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. பணம் சமாளிக்க முடியும் என்று தோன்றியது. எனவே, என்கணவரிடம் அவரின் சமீபிப்பை மகனாகக் காக்க வதைத்துக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு, முதல் அட்வான்ஸ் இந்தப் பயணத்துக்கு வழங்கினேன். ஒரு பணைப் பொருளாதார ரீதியில் வலிமைபெற்று இருந்தால் அது கூடும் உயர்வாகக் கட்டும் அல்ல, தன் விரும்பங்களையாரிடமும் கையேந்தாமல் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? எனக்கு மிக உயர்ந்த படிப்பைக் கொடுத்து, எனக்கு திரும்பும் செய்திபிறகும் எனக்கு, என்கணக்கு சலவா செய்து பல நாட்களுக்கு அழைத்துச் சென்ற என்தந்தைக்கு ஒரு நன்றிக் கடன் காட்ட எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு என்பது எனக்கு மனதில் உறுதியாக தோன்றியது. அடுத்த விஷயம் நான் விரும்பும் இடங்கள். நான் வாழ்நாளில் என்றனும் பாரக்க முடியுமா என்று ஏங்கிய நாட்கள் இன்று என்குமன்னே கைக்கட்டும் திரித்தில். இவ்வளவு நல்ல விஷயங்களையெல்லாம் இந்தப் பயணத்தைத் தவற விடுவதா? மனம் அடித்துக்கொண்டிருந்து இப்பயணம் மறக்கொள் என்று. மனம் போல் மார்க்கம். எனவே முதல் படிப்பை உறுதி செய்துதான். இந்த இடத்தில் தான் நான் உளவியல் ஆராச்சியாளர் சிக்மாண்ட் பிராய்ட் அவர்களின் கோட்பாட்டை உறுதியாக நம்புகிறேன். என்குமன ஆசைகள் எனக்கு துண்டுவதல் அளித்தன. அடுத்த முறை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணமே எழாமல் ஆழ்மனதில் தங்கிக்கிடந்த கனவுகள் எனக்கு தவேயான ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் அளித்தன.

அடுத்ததாக என்குமன்னே எழுந்த பிரச்சினை அரசாங்கத்திடம் நான் பெற வேண்டிய தடவை இல்லாச் சான்றிதழ். அரசாங்க வேலை பார்ப்பதால் நம் நாட்டை விட்டு வளைய நாடா சலல்ல முறையான அனுமதி பெற்ற பிறகே சலல்ல முடியும். கல்லரிவில் பணிபுரிவதால் சலல்லையில் உள்ள கல்லரி கல்வி இயக்குனர் அவர்களின் அனுமதிக்காக கல்லரி மல்லமாக விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அதுவும் இரண்டு மாதங்களாகக் குமன்னதாகவே. அதற்கான முறையான படிவங்கள் பரிசீலனை செய்து கல்லரி முதல் வரிடம் பணிநிதனுப்ப வேண்டிக்கடிதம் எழுதி அவர்கள் மல்லம் அனுப்ப வேண்டும். இதுகொஞ்சம் சிரமான ஒரு படிமுறை. மல்லு படிவங்கள் பரிசீலனை செய்து தவேயான புகைப்படங்கள் ஓட்டி, பிரயாணம் செய்யவிரும்பும் நாட்கள் மற்றும் பிரயாணத்திற்கான காரணம் என்குமனதை தையும் குறிப்பிட வேண்டும். மலேயம், பயணம் செய்யும் அரசாங்க அலுவலரின் பணி விவரங்கள், வேலையில் சேர்ந்த நாள், ஓய்வூதியும் நாள், பணிபுரிந்த நாட்கள் என ஒரு பயோடேட்டா தயாரித்து அனுப்ப வேண்டும். இது சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னரே அனுப்பும் இருந்ததால் உடனடியாக இந்த வேலையை முழுமல் ச்சுடன் செய்தன.

அடுத்த முக்கிய வேலை ததேிகளை முடிவா செய்து. மல்லு ததேிகள் பயண அமைப்பாளர்கள் அனுப்பினார்கள். ஏப்ரல் மாதத்தில் 21 மற்றும் 27 ஆகிய ததேிகளில் பயணம் ஆரம்பிக்கிறது அல்லது மலேயத்தில் 5, 10 மற்றும் 15 ததேிகளில் பிரயாணம்

ஆரம்பிக்கிறது என்றும் கபறப்பட்டது. ததீதிகளை ததீர்வு சயெவ்தில் அடுத்த சிக் கல் எழுந்தது. கல் லரியின் கடசை வலை நாள எப்ரல் 10 எனப்தால் 21 -ம் ததீ எடுத்ததுக்கொள்ளலாம் என நான் முடிவு சயெத்பதோது என மகன் ஒரு திடீ ர் பீ தியகை கிளப்பினான் . அமரெிக கா மதீ பபிப்புக்கு ஜபலை மாதம் சலெவதறகான விசா அழபைபிதழ் எப்ரல் மாத கடசையில வரக்கப்டும் எனப்ததே அது. மதீ மாதம் ததீதிகள் ததீர்வு சயெய் முதலிலயே பயண ஏறபாட டாளரிடம் பதிவு சயெய் வணே டும் . ஏனெனில் மதீ மாதம் நிறயை பதீர் பதிவு சயெய் காத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் . மதீ மாதம் பயணம் மதீ கொள்ளுவதில் இரண்டுகூ சிக் கல்கள் எனக்கு தனெபட்டன . மிக மூக்கியமான ஒன்று நதிரலாண்டஸில் உள்ள என மனதிற்கினிய துலிப் பிங்கா கியப்கநேபெ (keukenhof) மதீ 10 முதல் பார்வகைக்கு இல்லலை எனபது . இரண்டாவது மதீ மாதம் பிளஸ் 2 ததீர்வு முடிவுகளுக்கு பிறகு கல் லரியில் அடமிஷன் வலை இருக்கும் மலேம உறவினர்கள் திருமணம் வகைசி மாதம் முழுதும் நிறயை இருக்கும் . இவற்றயையும் தவிரக் க முடியாது . இந்த காரணங்களுக்குக் காக எப்ரல் 21 சரியாக வரம் என முடிவு சயெதாலும் , என மகனின் அமரெிகக் விசா பற்றின உறுதியான தகவல் தரரியாமல் குழப்பமதீ நிலவியது . பயண அழபைபாளர்கள் வறே அவர்கள் பங்குக்கு , குறிப்பிட்ட ததீயில் குறநைதபட்சமாக 30 நபர்கள் சரோவிட டால் அந்த ததீயில் பதிவு சயெதவர்கள் வறே ததீதிக் கு மாற்றப்படுவார்கள் என்று ஒரு சிக் கலலை முன் வதை தார்கள் . பிப்ரவரி மாதம் முழுதும் இந்த நிலயைதீ பித்தது .

கடசையாக பிப்ரவரி மாத இறுதியில் ஒரு வழியாக மதீ மாதக் கடசையில தான் அமரெிகக் விசாவிறகான அழபைபுக்கடிதம் வரம் எனபதை உறுதிபடுத்திய பிறகு, எப்ரல் 21 பயணம் புறப்படும் நாள என முடிவு சயெய்ப்பட்டது . அப்பதோதும் பயண ஒருங்கிணைப்பாளர் அந்த நாளை உறுதி சயெய்வில்லை . காரணம் தவேபைபடும் அளவு நபர் சரேவில்லை என்ற காரணம் . எனவதே ஒன்று எப்ரல் 21 அல்லது மதீ 5 என்று இரு வறே ததீதிகள் ததீர்வில் இருந்தன . மதீ 5 -ம் ததீதிக் கு என மனம் உடன் படவில்லை எனினும் வறே வழி தரரியாமல் அதை ஒரு ததீர்வாக வதை துக்கொள்ளவணேபி இருந்தது

இந்த முதற்கட்டமதீ இன்னும் தீர்வு நிலகைக்கு வரவிடினும் , அடுத்த கட்ட நிலகைக்கு சலெல் வணேபிய அவசியம் இருந்தது . அது நமது நாட்டை விட்டு வறே நாடுகளுக்கு சலெல்லும்பதோது அங்கதே நமக்கு நுழயை அனுமதி வழங்கும் விசா வாங்கும் பணி . லண்டன் சலெவதால் UK விசாவும் , பிரான்சு, ஜரெமனி, ஸ்விட்ஸ்ரலாண்ட்பதோன்ற ஐரோப்பா நாடுகளுக்கு சலெவதால் ஷெங்கன் (Schengen) விசாவும் தனித்தனியே வாங்கவணேபிய அவசியம் ஏறபட்டது . விசா வாங்குவதற்கு முன்னதீ பாடாக சில பதிவங்கள் பர்த்தி சயெது அனுப்பவணே டும் . சனெனயில் இருந்து எங்கள் பயண ஏறபாட டாளர் முதலில் UK விசாவிறகான பதிவங்களை மின்னஞ்சலில் அனுப்பி வதை தார்கள் . அந்த பதிவங்கள் பர்த்தி சயெய் நம்மிடம் நமது பாஸ்பதோர்ட் கண்டிப்பாக கயையில் இருக்கவணே டும் .

ஒரு 58 களே விகள் அடங்கிய களே விப்பிவம் நல்ல முறயில் பர்த்தி சயெய்ப்படவணே டும் . அதிலும் நமது பெயரை நாம் நமது நாட்டில் பயன்படுத்துவது போல் கபறமுடியாது . முதல் களே விகுடும் பெயர் என்ன எனபது (Family Name) இரண்டாவதாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பெயர் அல்லது முதல் பெயர் (Given name / Fore name) என்ற ஒன்று . முதல் களே விக் கு நமது பெயரின் இனிஷியலை விரிவாக சொல்லவணே டும் . இரண்டாவது களே விக் கு நமது பெயர் சொல்லவணே டும் . உதாரணமாக என பெயரின் இனிஷியல் R . அது என அப்பாவின் பெயர் . எனவதே முதல் களே விக் கு என பதில் Rathnasaamy எனவும் இரண்டாம் களே விக் கு என பெயரான

தாரணி எனவும் குறிப்பிட வணே டும். இதே மாதிரித் தான் நமது பாஸ்ப்போர்ட்டிலும் காணப்படும். இது போன்றே நமது பாஸ்ப்போர்ட்டு எண், பாஸ்ப்போர்ட்டு வாங்கிய இடம், அது தீ ரும் நாள் என பல தகவல்கள் சரியாகப் பர்த்திச் செய்யவணே டும்.

லண்டன் சிலெல் வணே டிய அவசியம் என்ன, சனெறால் தங்கும் இடம், அங்கே சலெவூ செய்ய வணே டிய பணம் உள்ளதா? அதற்கான வருமானம் எப்படி என்ற பல கேள்விகள் பதிவத்தில் இருக்கும். அதைப் பர்த்திச் செய்து அதனுடன் அதற்குத் தேவையான ஆதாரச் சான்றுகளையும் இணைத்துப் பவணே டும். கடந்த மஹாண்டுகளில் வருமான வரி கட்டி கிடைத்த ITR -1 பதிவங்கள், சம்பளம் வாங்கிய ரசீதுகள், நாம் வலெலை செய்யும் இடத்தில் இருந்து தடயைன் மசான்று மற்றும் வங்கிக் கணக்கு விவரம், கடந்த ஒரு வருடம் நடந்த வரவூ சலெவூ ஸ்டேட்மெண்ட் அல்லது வங்கி பாஸ்ப்புத்தகத்தின் நகல் என இவ்வை அனைத்தும் தயார் செய்ய வணே டும். கொஞ்சம் விட்டால் நமது சொத்து விவரம் முழுதும் கொடுக்க வணே டி வரூம் போல மிக்க எரிச்சல் ஏற்படும். இதனுடன் UK விசா அதிகாரிக் கு ஒரு விசா அனுமதி வணே டும் கடிதம் ஒன்றும் தயார் செய்ய வணே டும். அதில் அவர்களுக் கு நம்மிடம் அங்கே சலெவூ செய்ய போதுமான பணம் இருக்கிறது எனவும் உறுதி கொடுக்க வணே டும்.

இத்தனை சீர்கள் செய்ய நமக் கு கொஞ்சம் நரேமும், நிறைய பொறும்மையும், கணினியில் பர்த்தி பண்ணும் விசய ஞானமும் இருந்தால் ஒண்ணும் கஷ்டம் இல்லை. எனக் கு நரேமின் மதைதான் கொஞ்சம் பிரச்சனை கொடுத்துது. இரவூ விழித்து பதிவங்கள் பர்த்திச் செய்து முடித்துவிட்டனே. பலபரூக் கு இது தொடர்பான வினாக்கள் எழும். பதிக் காதவர்கள் அல்லது கணினி உபயோகிக் க தரிரியாதவர்கள் வலெளிநாட்டு விசா எப்படி வாங்குவார்கள் என்று யோசிக்கத்தோன்றும். பதில் மிகவும் சூலபம்தான். ஒன்று விசா பதிவம் பர்த்திச் செய்து தன் வீட்டில் உள்ள விசய ஞானம் உள்ள நண்பர்களை அணுகி அவர்களுடன் அமர்ந்து அல்லது ஒரு கணினி வதைத்து இருக்கும் நிலையைத் தை அணுகி அவர்கள் நன்கு தரிரிந்தவர்கள் ஆக இருக்கும் பட்சத்தில் இந்த பதிவங்கள் நிரப்பலாம். அல்லது இதற்கென்றே சவேலை செய்யும் ட்ராவல் ஏஜென்சியை அணுகி அவர்கள் மஹிம் ஒரு சவேலை பணம் கட்டிச் செய்யலாம். ஆனால் இதில் மிகக் கவனமாக நாம் இருக்கவணே டியது அவசியம். ஏனெனில் நமது வருமானம் முதல் வருமான வரி கட்டிய விவரம் மற்றும் நமது வங்கியில் உள்ள இருப்பு விவரம் பற்றி அதில் பர்த்திச் செய்ய வணே டும் ஆதலால் நம்பிக்கைக் கு உரியவர்கள் மஹிம் செய்வது சாலச சிறந்தது என்பது என்பது எண்ணம். எங்களது எல்லா வலெளிநாட்டு பயணங்களிலும் நாங்களே இந்த வலெலையைச் செய்து முடித்து விடுவோம்.

முதலில் லண்டன் சிலெல் ததேவையான விசா பதிவங்கள் பர்த்திச் செய்து அதற்குத் தேவையான ஆவணங்களையும் தயார் செய்து பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்க் கு அனுப்பி வதைத்த பின் விசாவூக் கான கட்டணம் சலெலுத்தி (அதை ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியில் சலெலுத்த வணே டும்) நரே காணலூக் கு ஒரு ததேயும் நரேமும் முன்பதிவூ செய்யவணே டும். பயணத்துக் காக நாங்கள் சலெலுத்தும் தகொகையில் விசாவூக் கான கட்டணமும் உள்ளடக்கம் என்பதால் பயண ஏற்பாட்டாளர் அப்பணத்தை சலெலுத்தி நரே காணலூக் காக ததேயி மற்றும் நரேம் எங்களதை கலந்தாலோசித்து முடிவூ செய்தார். தனிப்பட்ட முறையில் விசா நாம் வாங்குவது என்றால் இந்த வலெலையையும் நாமே செய்ய வணே டி இருக்கும். பொதுவாக வலெளிநாட்டு சலெலும் நபர்கள் பண வசதியுடன் இருப்பதால் இந்த வலெலைகளுக் கு எதாவது ட்ராவல் ஏஜென்சி மஹிம் அல்லது அவர்கள் காரியதரிசி மஹிம் முடித்துக் கொள்வார்கள். எனவே இப்படி ஒரு நீண்ட நடமுறை

இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கட்ட இருக்கலாம்.

நரே காணலுக்குச் சின்ன சிலை மடிவரூக்கும் போவதற்கும் வருவதற்கும் ரயில் பிக்கெட்டுக்காக முன்பதிவு செய்து, வார நாட்களில் தான் விசா அலுவலகம் இயங்கும் என்பதால் கல்லைக் கொடுப்பது அனுமதி கொடுத்து விட்டு UK விசா வாங்க தயாராகின்றோம். சின்னையில் எத்திராஜ் கல்லை அருகே அமையுள்ள **FAGUN TOWERS** என்ற கட்டிடத்தில் இரண்டாம் தளத்தில் அமையுள்ள அலுவலகம் சின்றோம். விசா வாங்க சிலை லுபவர்கள் தன்கையில் தவேலை இலலாத பொருட்கள் தவிர்ப்பது நலம். அதுவும் கர்முனை உள்ள கத்தி அல்லது கத்தரி அல்லது பென்ட் ரவை போன்றவற்றை தங்கியுள்ள விடுதியில் வதைத்து விட்டு சிலை வது நல்லது. கபேசீ கட்ட சுவிட்ச் ஆப் செய்து வதைத்துக் கொள்ளலாம். அமெரிக்க விசா இன்னும் கடுமையாக இருக்கும்.

நரே காணல் ஒன்றும் பயமிட்டும் விஷயம் அல்ல. எதற்கு போகிறீர்கள், எங்கே தங்குவீர்கள், பணம் போதுமான அளவு உள்ளதா என்று ஒரு விசாரணை செய்து பின் நமது ஆவணங்கள் மற்றும் பாஸ்போர்ட் வாங்கி வதைத்து கொள்வார்கள். நமக்கு கரியர் மில்ம் பாஸ்போர்ட் அனுப்பி வைப்பதற்காக நம்மிடம் இருந்து ஒரு பாஸ்போர்ட்டுக்கு இவ்வளவு என்ற அளவில் பணம் வாங்கி ரசீது அளிப்பார்கள். அந்த ரசீது பத்திரமாக இருந்தால் தான் பாஸ்போர்ட் கரியரில் வரும் பொழுது வாங்க முடியும். சரியான விலாசம் அங்கே கேட்பார்கள். அதுவும் விளங்கும் முறையில் எழுதி அளிக்க வேண்டும். இந்த நரே காணலுக்குப் பிறகு கொஞ்சம் காத்திருந்து அவர்கள் நம்மை அழைக்கும் போது அங்கயே உள்ள மற்ற அறைகளில் பயமெட்ரிக் இன்னும் கரைகை பதிவு மற்றும் நமது புகைப்படம் அவர்களே பதிவு செய்வார்கள். அத்துடன் நமக்கு அங்கே வேலை முடிந்து விடும். கிளம்பி வந்து விடலாம். பாஸ்போர்ட் பத்து வேலை நாட்களுக்குள் நாம் எழுதி அளித்த முகவரிக்குப் பஸ்டார்ட் கரியர் மில்ம் வந்து சேரும்.

இந்த விசாவின் வேலை முடிந்து பத்து நாட்கள் கழித்து பாஸ்போர்ட் கையில் கிடைத்த பிறகு அடுத்து விசாவான ஷெங்கன் விசாவைக் காண வேலைகளை ஏற்குறையே UK விசாவைக் செய்து வது போலவே செய்து முடிக்க வேண்டி இருந்தது. ஷெங்கன் என்பது ஜெர்மனிக் கும் பிரான்சுக் கும் இடையே உள்ள லக்ஸ்மபேர்க்கில் அமையுள்ள சிறிய நகரத்தின் பெயர் ஆகும். 1985-ம் வருடம் ஷெங்கன் நகரில் போடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி, ஐரோப்பா யூனியனைச் சார்ந்த 26 மாநிலங்கள் உள்ளடக்கிய பிரதேசங்களில் எங்கும் பயணிக்க சாதன திரும் கொடுப்பதே ஷெங்கன் விசாவின் அதிகாரம் என தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே ஷெங்கன் விசா வாங்கினால் பிரான்சில் ஆரம்பித்து ஜெர்மனி, நெதர்லாண்ட்ஸ், ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், ஆஸ்டிரியா, ஸ்வீடீஸ் ர்லாண்ட் என நாம் பார்க்க விரும்பும் நாடுகளுக்கு சிலைல்லாம். பொதுவாக ஐரோப்பா நாடுகளுக்குச் சூற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருபவர்கள் இந்த விசாதான் வாங்க வேண்டும். ஆனால் இந்த விசாவின் மில்ம் UK மற்றும் அயர்லாந்து சிலை இயலாது. UK விசா மட்டும் வதைத்துக் கொண்டு இந்த நாடுகளுக்குப் பிரவேசிக்க இயலாது.

ஷெங்கன் விசாவைக் கொடுக்க இடே போல் பதிவங்கள், நரே காணல், எல்லாமே. அதே இடம். எத்திராஜ் கல்லை அருகில் உள்ள **FAGUN TOWERS**. ததே விறே. இரண்டாம் மாடியில் அல்லது மின்றாம் மாடியில் இந்த விசாவைக் காண நரே காணல். லண்டன் விசாவைவிட இந்த விசா வாங்க அதுவும் ஜெர்மன் நாட்டுக் காண சவேலை முகப்பில் சரியான கட்டடம். காளிர் சாதன வசதி கொண்ட மிகப்பெரிய அறையாக இருப்பினும் கட்டடம் தாங்க முடியாமல்

ஏர்கண்டிஷன் திணறியது. கூறிப்பட்ட பதிவு நேரம் தாண்டியும் வகை நேரம் வரை அங்கே வடிகைகை பார்த்துக் கொண்டு காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்படி வடிகைகை பார்த்துக் கொண்டே நடந்த போது நார்வெ நாடாடாக்கு சலெல்ல விசா வாங்குவதற்காக "தூர்வாங்கள் பதினாறு" என்ற தமிழ் படத்தை எடுத்த கழுவ அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது இளம் இயக்குனர் கார்த்திக் நரேன் உள்பட இளைஞர்கள் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அதில் ஒருவர் மணிகண்டன் எனது மாணவர் பி. எஸ். ஜி. கலை அறிவியல் கல்லூரியில் நான் பரோசிரியராக இருந்த போது சமீபகவியல் படிப்பில் பயின்ற இளைஞர். மடேம் என்று அன்போடு ஓடி வந்து என்னிடம் மிகுந்த வாஞ்சையுடன் உரையாற்றினார். மணிகண்டன் கூறித்தான் எனக்கு தரைய வதைத்து தூர்வாங்கள் பதினாறு படம் நார்வெ தமிழ் பிலிம் பஸ்டிவலில் விருது வாங்கியுள்ளது என்றும் அந்த விருதை பெறுவதற்காகவே தற்போது நார்வெ சலெல்ல விசா எடுக்க வந்ததாகக் கூறினார். வாழ்த்துகள் சொல்லிவிட்டு என் மகனிடம் வந்தபோது அவன் அந்த படம் பற்றி மிக உயர்வாகக் கூறினான். எனவே மீண்டும் ஒரு முறை என் மகனுடன் சின்று மணிகண்டன் மற்றும் இயக்குனர் கார்த்திக் நரேன் உடன் உரையாடிவிட்டு வந்தோம். இதில் எனக்கு கச்சம் என்ன வன்னறால் அப்படி ஒரு படம் வளியானதே என அறிவாக்கு எட்டவில்லை எனவே அதை பற்றி ஒன்றும் தரையவில்லை. ஆனால் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாக இளைஞர்கள் கழுவ பாராட்டை வளியாடாங்களில் பெறப்போகிறார்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தது. இந்த ஐரோப்பா பயணம் முடிந்து ஊர் திரும்பிய பின் என் மகனின் தயவால் அந்த படத்தை பார்த்து மகிழ்ந்தது வேறு கதை.

இவ்வாறு ஊர் உலக நடப்புகளை வடிகைகை பார்த்து பல மணி நேரம் கழித்து நேர்காணல் முடித்து பயமோடெரிக் முடித்து வளியவே வரும் போது மிகுந்த களைப்பாகி விட்டது. இதில் நான் கவனித்த விஷயம் என்னவென்றால் நீண்ட நேரம் விசாவாக்காக அந்த இடத்தில் காத்து பொறுமை இழந்து அங்கே இருக்கும் டைகட்டிய அந்த நிறுவன நபர்களிடம் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் ஆகும் என்று கேட்டவுடனே, அவர்கள் மிக அமையாக "தங்களாக்கு அவசரம் என்றால் பிர் மியம் சவேயை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்காக சலெலுத்த வேண்டிய தகைகை ஒவ்வொரு பாஸ்போர்ட்டுக்கும் ரூபாய் 1000 அதிகம் சலெலுத்தினால் போதும்" என்று பதிலிருக்கிறார்கள். நான் கவனித்த வரையில் நேரம் மிக அதிகம் ஆகும் போது ரயில் அல்லது பரேந்து முன் பதிவு செய்வர்கள் அல்லது வேறு அவசர வேலை உள்ளவர்கள் அந்த பணத்தை கட்டி விட்டு வேறு வழியில் காரியம் முடித்து புறப்படுகிறார்கள். மனிதர்களின் அவசரத்தை பணமாகும் ஒரு யுகதியாக எனக்கு தனெபட்டது. நல்லவேளை. எங்கள் ரயில் இரவு நேரப்புறப்பாடு என்பதால் நாங்கள் அமையாக அங்கே அமர்ந்து இவற்றை எல்லாம் பெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

அடுத்த மிக முக்கிய பணி பயணத்திற்கு தவேயான பொருட்களை எடுத்து வைப்பது. இதுதான் மிகவும் சிரமம் கொடுக்கும் விஷயம். ஒவ்வொன்றும் யோசித்து எடுத்து வைக்க வேண்டும். விமானப் பயணம் நமது எல்லா பயணங்களையும் விட மாறுபட்டது என்பதில் சந்தகேம் இல்லலை. அதற்கான பட்டிகளும் தனிதான். பொதுவாக வளியாடா சலெல்லும் விமான சவேகைகளில் 45 கிலோ அளவு பொருட்கள் லக்கஜே முறையிலும், 7 கிலோ அளவு கையில் நம்மிடம் இருக்கையின் அருகே வைத்துக் கொள்ளும் கைப்பட்டியாகவும் கொண்ட சலெல்ல அனுமதிப்பார்கள். எனவே நமது பட்டிகளை அதற்கு தகுந்தாற்போல் தயார் செய்ய வேண்டும். லக்கஜே என்பது விமான அடிப்பக்கம் போடப்படுவதால் அதில் என்ன பொருட்கள் வேண்டுமானாலும், உதாரணமாக கத்தி, கத்திரிக்கோல் அல்லது முறுக்கு சீடை, கடலை பர்பி போன்ற

தின் பண்டங்கள் எல்லாம் வதைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் கையில் கொண்டு சலெலும் பட்டி அல்லது பையில் அதாவது ஹாண்ட் லக்கஜே எனப்படும் பையில் இவகளை வைப்பதை தவிர்ப்பது நலம். திரவப்பொருட்களையும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் தண்ணீர் உள்பட. விமானப்பயணத்திலேயே நாம் சாப்பிட உணவு மற்றும் தண்ணீர் கொடுப்பதால் இவற்றை அனுமதிப்பதில்லை. திரவங்களில் எண்ணெய் போன்ற விஷயங்கள் அறவே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. லக்கஜே பொருட்களிலும் அனுமதி சில சமயம் மறுக்கப்பட்டு விடும். எண்ணெய் கவிழ்த்தால் மற்ற பொருட்கள் பாழாகும் என்பதும் ஒரு காரணம். அதே போல் விதை உள்ள பொருட்களும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். உதாரணமாக மாம்பழம், மூரூங்கைக்காய், கொடியாப்பழம் போன்றவற்றை எத்தனையோ பற்றேறார் வெளிநாட்டில் இருக்கும் மகனுக்கோ அல்லது மகனுக்கோ கொண்டு சலெல்ல நினைத்து எடுத்து வந்தால் விமான நிலையத்தில் பெட்டிகள் ஸ்கனே செய்யும் இடத்தில் வெளியே எடுத்து வதைத்து விடுவார்கள். சில பயணங்களில் கைபேசி சார்ஜர் கட்ட ஹாண்ட் லக்கஜேல் வகைக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள். எனவே இவற்றை கருத்தில் கொண்டு சரியாக பொருட்களை முறையாக வகைப்படுத்துதி வகைக்கவணேடும்.

அடுத்துதாக ஆட்கை ஆபரணங்களை எடுத்து வைப்பது. நமது நாட்டு ஆட்களையே அங்கயும் அணிவது சிறிது கடினம். காரணம் மலேசைநாடுகளில் அதுவும் ஐரோப்பா அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பொதுவாக சீ தோஷண நிலைமிகவும் குளிராக இருக்கும். பகலிலும் சரி இரவிலும் சரி. சில லென்ற ஒரு குளிர் காற்று நமது உடலை துளத்துப்போகும். அப்படி ஒரு காற்று நாம் வசிக்கும் இந்த தமிழகத்தில் எங்குமே இருக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஊட்டிக்கொடக்கானல் குளிர் அந்த மலேசைநாட்டு குளிரூடன் ஒப்பிடையில் சும்மா ஒரு ஐஸ்கிரீம் சாப்பிட்டு மாதிரிதான் இருக்கும். எனவே நமது ஊட்டி, கொடக்கானலில் நாம் போடவோமே ஒரு ஸ்வெட்டர் அந்த கால நடிகை சரோஜாதவே பபோடவது மாதிரி, அதெல்லாம் இந்த மலேசைநாடுகளில் உறகை காண முடியாது. அந்த நாடுகளுக்கே என்று சில வாரம் ஆட்கைகள் உள்ளன. அது நமது நாட்டில் கண்ணிலேயே நாம் பார்த்திருக்க மாட்டோம். நமக்கு தெரிந்தது எல்லாம் மார்கழி மாத ஆரம்பத்திற்கு சில நாள் முன் இருந்து ஒரு இரண்டு மாதங்கள் ரோட்டோரம் கடப்போட்டு நபோள அல்லது பிட்டானை சார்ந்த வியாபாரிகள் விற்கும் உல்லன் ஸ்வெட்டர் மற்றும் தலையை சூற்றி மறகைக்கும் கழுத்துக்குட்டை அதாவது ஸ்கார்ப் என குறிப்பிடப்படுவது மட்டும் தான்.

எங்கள் வீட்டிலும் யாருக்கும் எந்த வித குளிர் கால ஆட்கைகள் என ஒன்று கிடையவே கிடையாது. இந்த ஊரின் கொளத்துக்கும் வெயிலில் அதை எதற்கு நாம் இடத்தகை காத்துக்கொண்டு வதைத் திருக்கிறோம்? நல்ல வேளை, என சகோதரன் அமெரிக்காவில் வசிப்பதால், அவர்கள் குடும்பம் இந்தியா வந்து திரும்பும் போது, நமது நாட்டின் பாரம்பரிய சின்னமான கொட்டிர் வெயிலை அனுபவித்த வேதனையில், அணிந்து வந்த கனமான கோட்டுகளை பாம்பு சட்டை உரிப்பது போல் இங்கே போட்டு விட்டு சனென்று விடுவார்கள். அது மட்டும் அல்லாது வரும் போது உறவினர்களுக்கே கொடுக்க நிறைய பொருட்கள் வாங்கி வதைத்து வந்த பெட்டி போகும் போது வேண்டாம் என வதைத்து விட்டு வேறே சில சிறிய பெட்டிகளுடன் சனென்று விடுவார்கள்.

இப்படி அவர்கள் கழித்து சனென்ற குளிர் கால ஆட்கைகளும் பெட்டிகளும் எனது அப்பா மிகவும் புத்திரமாக சமீபத்து வதைத்து இருப்பார். அது இந்த மாதிரி சமயங்களில் எங்களுக்கே கைகொடுக்கும். இந்த முறையும் பயண ஆயத்தமாக மூதலில் என அம்மா வீட்டு சனென்று என தம்பி விட்டு சனென்ற ஒரு பெரிய பெட்டி மற்றும் அவனது ஒரு கனமான மலேக்கோட்டு இவற்றை எடுத்து வந்து அடக்க ஆரம்பிக்கையில் அந்த கனமான

கோட்டுத் தொடர்புப் பார்க்கக் கட்டகை கச்சியது.. ஏனெனில் நம் நாட்டில் வயெயில் உக்கிரத்தை அள்ளித் தளித்து, நம்மை அமில வள எதத்தில் மிதக்க விட்ட ஏப்ரல் மாதம் அது. அந்த சமயத்தில் இந்த கனமான ஆடையைப் பார்க்கும் போது இதனை அணிந்தால் தந்திரி சிக்கன் ஆகிவிடுவோம் என்ற எண்ணமே மலேலோங்கி இருந்தது. ஆனால் கடவுள் என்னும் கில்லாடி ஒரு பக்கம் அமில மழையும் இன்னொரு பக்கம் பனிக்கட்டி மழையும் வரப்பவர் என்பது நமக்குக் கொஞ்சம் புதிரான விஷயம் தான்.

ஆடையை விஷயத்தில் சல்வார் மற்றும் ஜீன்ஸ் அணியும் நபர்களுக்கு எடுத்து வைப்பது சூலபம். இரண்டு ஜீன்ஸ் வதைத் துடாப்ஸ் எனப்படும் மலே சட்டகைகள் ஒரு பத்து வதைத் துக்கொள்ளலாம். என்ன உடையோடாலும் கனமான மலே கோட்டு போட்டு மறத்தை விடுவதால் பெரிதாக நம் ஆடையின் ரசனை காட்ட முடியாது. மலேயும் குளிர் பிரதேசம் என்பதால் வியர்வை மற்றும் அழுகுப் போன்றவைகள் இருக்காது. ஓரே உடையே இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் போட முடியும். நாம் போகும் இடங்களில் சலவை செய்ய தங்கும் விடுதிகளில் ஆட்கள் இருந்தாலும், அதற்கான நேரம் மற்றும் பணம் அதிகம் என்பதால் சலவை பற்றி கற்பனை கட்ட செய்ய முடியாது.

புடவையெட்டுமே அணியும் பெண்கள் காட்டன் புடவைகளைத் தவிர்த்து உல்லன் மற்றும் சிலக் காட்டன் புடவைகளாக வதைத் துக்கொள்ளலாம். இந்த குளிர் நாட்களில் திடீரென மழை பெய்யவும் வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளதால் உட்கைகள் நனைந்தாலும் சீக்கிரம் காயும் மாதிரி ஆட்கைகள் நல்லது. காட்டன் ஆட்கைகள் நமது இந்தியா மாதிரி வயெயில் நாட்களுக்குக் உக்கந்தது. மலேயும் குடையை ஒன்று ஒவ்வொருவர் லக்கஜேலும் வதைத் திருப்பது நல்லது. தங்கம், வரைம் போன்ற ஆபரணங்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது. முடிந்தவரை எவ்வளவு குறைவாக நகை அணிகிறோமோ அவ்வளவு நல்லது. திருட்டு பயமோ என்ற காரணத்தை விட அவற்றை நாம் தொலைத்து விட வாய்ப்பு அதிகம். குளிர்க்கால உட்கைகள் அணியும் போது இந்த நகைகள் வயெயே தெரியவும் வாய்ப்பு இல்லை, பிரயோஜனமும் இல்லை. கண்டிப்பாக வயெய்நாடு சலெல்லும் அனைவரும், ஆண்கிலும் சரி, பெண்ண்கிலும் சரி, கால்களுக்கு ஒரு நல்ல ஷா மற்றும் இரண்டு அல்லது மூன்று சட்டை சாக்ஸ் கொண்ட சலெல்ல வண்ணெட்டும். இங்கிருந்து சலெல்லும் போது மிதியடி போட்டு சன்னாலும், அங்கே சன்னேற்றி பிறகு மிதியடியை ஷா பெட்டியில் வதைத் துவிட்டு நமது கால்களுக்கு பாதுகாப்பு சாக்ஸ் மற்றும் ஷா அணிந்தே சலெல்ல வண்ணெட்டும். அதனுடன் ஸ்விட்ஸ் ர்லாண்ட் போன்ற நாட்கள் சலெவதாக இருந்தால் கண்டிப்பாக ஒரு ஜோடிகையுறையும் கொண்ட சலெல்ல வண்ணெட்டும். கையுறை வாங்காமல் சன்னேற்று பின் ஸ்விட்ஸ் ர்லாண்ட் சலெல்லும் முன்போகும் வழியில் உள்ள கடகைகளில் கையுறைகள் வாங்குவண்ணெட்டியதாயிற்று.

அடுத்த முக்கியமான விஷயம் மருந்துகள். பெரியவர்கள் சலெல்லும் போது அவர்களின் அன்றாட மருந்துகள் நீரிழிவு மற்றும் ரத்தக் கொதிப்பு, கொலஸ்ட்ரால் போன்றவைகளுக்கு கான மாதிரிகைகள் மட்டும் அல்லாது, காய்ச்சல், தலைவலி, வாந்தி, பதேதி மற்றும் இன்ன சில பிரயாண உபாதைகளுக்கும் மருந்து கையில் வதைத் திருக்க வண்ணெட்டும். மருத்துவ காப்பீடு நாம் கட்டும் தொகையிலேயே பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்கள் செய்து கொடுத்தாலும், நமது முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக சில மாதிரிகைகளை வதைத் து இருத்தல் நல்ல பயக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மலேலாக நமது பாஸ்போர்ட் மற்றும் சலெல்லும் செய்ய வதைத் திருக்கும் தொகை, மலேயும் நமது அடையாளம் காட்டும் ஆவணங்கள் - ஆதார அட்டை அல்லது வறேறு ஏதாவது அடையாள அட்டை அடங்கிய கைப்பை ஒன்று பத்திரமாக இருக்க

வணை டும். அடயாள அட்டை மட்டும் பிக்கெட் காட்பினால்தான் விமானநிலையம் உள்ள நுழைய முடியும். பின் பாஸ்போர்ட் இருந்தால் மட்டும் போர்டிங் பாஸ் என்னும் அனுமதி பெற்று விமான பயணம் செய்ய முடியும். எனவே இவற்றை கொஞ்சம் சீக்கிரம் எடுக்கும் விதமாக அதே சமயம் பத்திரமாக இருக்கும்படி வைத்து கொள்ள வேண்டும். பணம் தொலரைந்தால் கட்ட எப்படியோ சமாளிக்கலாம் ஆனால் அந்நிய நாட்டில் பாஸ்போர்ட் காணாமல் போய் விட்டால் நமது கதி அதோகதிதான். பாஸ்போர்ட் திருடும் கும்பல் விமான நிலையம் மட்டும் அல்லது வளரி நாட்களிலும் பல இடங்களில் இருப்பதாக செய்தி.

கர்ணனின் கவச குண்டலம் போல் என்னுடைய கைப்பை என்னுடன் ஓட்டிக்கொண்டபேயணம் முழுதும் இருந்தது. அதில் என் உயிர் மட்டும் அல்லது எனது அப்பா மற்றும் எனது மகனின் வாழ்வாதாரங்களும் அடங்கியே இருந்தன. அது ஒரு மாஜிக் கைப்பை. எந்த நிமிடம் என்ன வணை டும்மோ அவற்றை உடனே தரும் மாய வித்தை திரிந்த கைப்பை. என்ன! கொஞ்ச நேரம் நன்கு துழாவ வேண்டும். அதில் நான் வைத்து இருந்த பொருட்கள் கணக்கில் அடங்கா. எங்கள் பாஸ்போர்ட்கள், அடயாள அட்டைகள், பணம் இருக்கும் பை - அந்த பையில் லண்டனில் சிலைவாசியும் பவுண்ட் ஒரு பக்கம், ஐரோப்பாவில் சிலைவாசியும் யூரோ ஒரு பக்கம், மலேயம் இந்திய நாட்டு ரூபாய் மற்றும் சில்லறை காசுகள் ஒரு பக்கம், இதைத் தவிர என் அப்பாவின் கமேரா, எனது கைபேசிகள் மட்டுமே என்று அப்பாவின் கைபேசிகள் இரண்டு (எங்கள் பழக்கம் என்னவெனில் புது கைபேசி வாங்கினாலும் பழைய கைபேசியை கழிக்க மனம் இல்லாமல் அதையும் ஒரு பக்கமாக வைத்து கொண்டாடுவது). ஓவ்வொரு கைப்பேசிக் கும் தனித்தனி வேலை உள்ளதால் அவற்றை விட முடியாது. மலேயம், குறிப்புகள் எடுக்க சின்ன நோட்டு புத்தகம், தண்ணீர் பாட்டில், கைக்கூட்டை, பனோ, பிஸ்ஸு (Tissue) பைப்பர் போன்ற அனதைத்து பொருட்களும் இருக்கும். மிட்டாய்கள், மாத்திரைகள், மற்றும் கண்கண்ணாடி மட்டும் அல்லது சில சமயம் கைபேசி சார்ஜர் மற்றும் காதில் போட்டுக் கொடுக்கும் ஹெட் போனும் இருக்கும். இவ்வாறாக என் குழந்தை போல் என்னுடன் ஓட்டிக்கொண்டபேயணம் செய்த கைப்பையில் தான் எங்கள் வாழ்வே அடங்கி இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

வளரிநாடு சன்னறால் நமது சிம் கார்ட் வேலை செய்யாது. எனவே அங்கே சென்று இன்டர்நேஷனல் சிம் கார்டு ஒன்று வாங்கி போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அது மிகவும் அதிக விலை என பதால் என் மகன் அகில அது வணை டாம் என கிறி விட்டான். அதற்குப் பதிலாக wifi இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் Skype கால் செய்து பேசிக் கொள்ள சொல்லிக் கொடுத்து தான். வாட்ஸாப் பாலும் பண்ணிக் கொள்ளலாம். நாங்கள் தங்கியிருந்த எல்லா விடுதிகளிலும் இலவச wifi சேவை கிட்டும் ஆதலால், இந்தியாவைக் கு அழகைக் காலவை எழுந்தவாடன் skype கால் இலவச wifi மூலம் செய்து பேசிக் கொள்வோம். ஐந்து கைபேசிகள் கைகளில் இருந்தாலும், எங்கள்குக் கு இந்தியாவைக் கு பசேம் செயல் திறனைக் கொடுத்து தது என் மகனின் கைபேசி மட்டும்மே. மற்ற அனதைத்தும் பொட்டென் உயிரை விட்டன.

இந்த இடத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயம் பதிவு செய்ய விரும்பம். முன்பே கிறியது போல் எத்தனை முன்னறே பாட்டுடன், திட்டத்துடன் பயணம் ஆரம்பித்தாலும், சரியாக ஒரு தவேமை கிமுந்த இடத்தில் அது கிடக்காமல் சிக்கிக் கொள்வோம். மற்றவர்கள்குக் கு எப்படியோ திரியாது! ஆனால் எனக்கு அது கண்பிப்பாக அரங்கறேம் என்பது நான் பலமுறை அனுபவத்தில் உணர்ந்த கதை. அதற்காக நானும் மனம் சளகைக் மாட்டனே. எப்போது எது நமக்கு இன்றியமையாத

தவேயையோ அது அப்போது நமக்கு கிடகைக்கக் கட்டாது என்பது சாபமோ என்னமோ? அதில் சுவையான விஷயம் என்னவென்றால் அந்த பொருள் நம் மிடம் இருக்கும், ஆனால் சமயத்துக்கு பயன்படாது. இந்த மாதிரி சமயங்களில் சிறு மட்டையின் உறங்கிக் கிடக்கும் சிலைகள் சிலிர்த்த தழைந்து இப்போது நிலமையை எப்படி சமாளிப்பது என்று அதிவகைமாகச் செயல்படும். விளையாட்டாகக் கற்றினாலும் இது மறுக்க முடியாத உண்மை.

அப்படிதான் கபைசீ வதைத்து அதற்கான சார்பு என்பது பார்த்து பார்த்து எடுத்து வதைத்து எங்களுக்கு சார்பு பின் எனப்படும் யினிவரேசல் அடாப்டர் பிளக் மற்றும் பவர் கன்வெர்ட்டர் எனப்படும் பின் எடுத்து வகைகளை இல்லலை. நமது நாட்டில் நாம் பயன்படுத்தும் பிளக் பாயிண்ட் மாதிரி வளையாடல்களில் இருக்காது. மலேசியா மின்னழுத்த வறையாடல்கள் வளையாடல்களில் உண்டு. இந்தியாவில் உள்ள எலக்ட்ரிக் சாக் கட்டை C, D மற்றும் M வகையை சார்ந்ததாக இருக்கும். ஆனால் லண்டனில் உள்ள சாக் கட்டை G வகையாகவும், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் C, E, F, K என பலதரப்பட்ட வடிவங்களில் இருக்கும். எனவே நாம் தங்கும் விடுதியில் நுழைந்தவுடன் நமது கபைசீகளை சார்பு செய்யலாம் என்று முயற்சிக்கும் போதுதான் எங்கள் மூட்டாள்தனம் புரிந்தது. ஏற்கனவே அமெரிக்கா போன்ற வளையாடல்களுக்குச் சென்று வந்த எங்களுக்கு இந்த விஷயம் நன்றாகவே மனதில் இருந்தாலும், இதையென்றி மீண்டும் பரேமயேயோசிக்கவில்லை. மலேசியா தவேயைப்படும் அடாப்டர் பிளக் போதிய அளவு இந்தியாவில் இருந்தாலும் அங்கே சென்று கபைசீ மற்றும் கமேரா சார்பு செய்ய முடியாமல் மூழ்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அங்கே ஒரு அடாப்டர் வாங்கலாம் என்றால் எங்கள் பிரயாண வழிகாட்டிய வந்த நண்பர் வணைடாம் என்று கறிவிட்டார். அதன் விலை லண்டனில் பத்துபவுண்டுகள். அப்படி என்றால் தோராயமாக நமது இந்திய ரூபாயின் மதிப்பின் படி சூமார் 825 ரூபாய். நம் ஊரில் சூமார் 50 அல்லது 100 ரூபாய்க்கு சூலபமாக கிடகைக்கும்.

இப்படிப்பட்ட வகைகட்டிய மூட்டாள்தனத்தின் விளைவாகவே எங்கள் கபைசீகள் தடாலென உயிரை விட்டன. அதைவிட கொடுமை கமேரா சார்பு பண்ண முடியாமல் போனதுதான். என்ன செய்வது என்று லண்டனில் விடுதியில் ஓவ்வொரு பிளக் பாயிண்ட் ஆக முயற்சித்து தோல்வியுற்று, செய்வதறியாமல் மட்டையையே கசக்கி யோசிக்கும் போது, மட்டையே கசக்கியது மட்டுமே புலப்பட்டது. வறைய வழி ஒன்றும் தோன்றவில்லை. சரி, நாளைய சூற்றுப் பயணம் மறைய கொள்ளும் போது எத்தனை ஆனாலும் பரவாயில்லை ஒரு அடாப்டர் வாங்கி விட வேண்டும் என்று பசீக்கொண்டிருந்த போது குளியலறையைக் குன்று இருந்த என அப்பா "யூரகோ! கண்டிப்பித்தவிட்டனே" என்று கறிக்கொண்டே குஷியாக வந்தார். விஷயம் என்னவென்றால், குளியலறையில் தலை உலர்த்தும் கரூவி (Hair Dryer) வகைகப்பட்ட உள்ள பிளக் பாயிண்ட் அடாப்டர் உடன் உள்ளது என்பதே அவரின் மாபெரும் கண்டிப்பிப்பு. ஆனால் அந்த அடாப்டர் அந்த பிளக் பாயிண்டில் மட்டும் தான் செயல்படும் என்பதால். கமேரா மற்றும் wifi இணைப்புடன் உள்ள கபைசீகள் என சார்பு செய்யப்பட வேண்டியவை முன்னுரிமை பட்டியலில் இடப்பட்டது தலா ஓவ்வொரு மணி நேரம் போட்டு எடுத்து விட்டு, என்மகனின் பவர் வங்கி எனப்படும் ஒரு சாதனம் முற்றுமாக சார்பு செய்யப்போட்டு விட்டோம். என்மகன்க்கு இரவு முழுக்க கண்டிப்பித்து இதே வேலையாக ஓவ்வொரு கபைசீயாக மாற்றி மாற்றி சார்பு செய்யும் தொழில் தான். பின் அந்த பவர் வங்கியில் இருந்து அடாப்டர் பரேந்து பிரயாணத்தில் மற்ற கபைசீகளை சார்பு செய்து கொண்டோம். எந்த கபைசீகள் மட்டும் இணையதள இணைப்பில் இருக்கிறதோ அவற்றை மட்டும் இவ்வாறு சரி செய்து

கொண்டோம் .

இந்த விஷயம் இங்கே கட்டுவதற்கு காரணம் இந்த மாதிரி சிறு விஷயங்களில் நாம் தடுக்கி விழுந்து விடுகிறோம் . இன்றைய காலகட்டத்தில் , கபைசே மற்றும் கமேரா இல்லாமல் எந்த பயணமும் சிறக்காது . நிறைய பரோக்கு கபைசேயே காமரொவாக மாறி நம் நினவைகளை தகைக்கி வகைக்க உதவுகிறது . எனவே அவற்றை சார்ஜ் செய்ய நமது கபைசே சார்ஜர் மட்டும் போதாது என்ற அபிப்பிராயம் உண்மையாக கட்ட பலமுறை இதே அனுபவம் பெற்ற எங்கள் க்கே சரியான முறையில் புரியாமல் போனது மறதியா, மூட்டாள்தனமா அல்லது வேறு என்ன என்று கட்டுவது? புதிதாக வளையாடும் சிலப்பவர்கள் கு இந்த தகவல் உதவும் என்பது திண்ணம் . பலமுறை மனோடபு பயணம் சென்று வந்தவர்கள் அவர்கள் பயணப்பெட்டியிலே இதெல்லாம் நிரந்தரமாக வைத்து இருப்பார்கள் . நமக்கு அப்படி அல்லவே! ஆனால் அதையும் சமாளித்தோம் என்பது குறித்து ஒரு சபாஷ் எங்கள் கு நங்கள் க்கே கொடுத்துக்கொண்டு மனதை திறைறிக் கொண்டோம் .

இத்தனை முஸ்தீபுகள் செய்து, கட்சியாக ததேதி ஏப்ரல் 21 அதிகாலை 3.30 மணிக்கு சென்னையிலான நிலையத்தில் இருந்து பயணம் என்ற முடிவு எங்கள் கு திரிந்த போது ஏப்ரல் மாதம் 10 -ம் ததேதி வக்கில் தான் . இதற்கிடையே கல்லூரி சம்பந்தமான அனதையும் அல்லவல்லையையும் முடித்து உறவினர் வீடுகளுக்கு செல்ல வேண்டிய விஷயங்களை கவனித்து வீட்டை கொஞ்சம் சரி செய்து என எல்லாம் முடித்து, ஒரு ஷாப்பிங் போலாமா என்றால் கட்ட நேரம் இல்லலை . சில பொருட்கள் வாங்க வேண்டும் , அதற்கு நானே ஷாப்பிங் போக வேண்டும் என்பது என மனதின் ஓரத்தில் இருந்தாலும் அது நிறைவேறவில்லை . அதற்கும் நானே மனம் சமாதானம் செய்து கொண்டேன் "போதும் ! இருக்கும் பொருளை வைத்து சமாளிப்போம்" என .

செல்ல வேண்டிய விமானம் ததேதி நேரம் மற்றும் கட்ட பிரயாணம் செய்ய இருப்பவர்கள் பெயர்கள் விவரங்கள் அடங்கிய பக்கம் , நாங்கள் செல்லும் இடங்களில் தங்கப்போகும் விடுதிகள் முகவரி, எங்கள் கு துணையாக வர இருக்கும் வழிகாட்டி (Tour Guide) என அனதையும் மின்னஞ்சல் மூலம் பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்கள் அனுப்பி இருந்தனர் . அதை பார்த்த போதுதான் திரிந்தது . இந்தியாவில் இருந்து ஐம்பத்தொரு பரேகள் கொண்ட குழு இதே ததேதியில் பயணப்படுகிறது என்பதும் அதில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து, சென்னையில் இருந்து பயணிக்கப்போவது நாங்கள் மூவர் மட்டும் என்பது . மற்றவர்கள் கொல்கொத்தா, மும்பை, டெல்லி போன்ற இடங்களில் இருந்து வருவார்கள் என திரிய வந்தது . அவர்கள் பெயர் எல்லாம் முகர்ஜீ , பானரெஜீ என முற்றிலும் வட இந்திய பெயர்களாக இருந்ததை பார்த்து கொண்டிருந்த போது, எங்கள் பெயர்கள் மட்டும் மிகவும் வித்தியாசமாக தனப்பட்து . எங்கள் பாஸ்ப்போர்ட்டில் இருப்பது போல தான் பெயர்கள் போடப்பட்டிருந்தது . பாஸ்ப்போர்ட்டில் எனது பெயர் ரத்தினசாமி தாரணி என இருக்கும் . அந்த அப்பாவின் பெயர் பழனிசாமி ரத்தினசாமி என இருக்கும் . எனது மகனின் பெயர் சின்னசாமி அகிலேஸ் வரன் என்று காணப்பட்டும் . இதையார்த்து என னடா மணு சாமிகள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து கிளம்பி வருதே என அந்த வட இந்தியர்கள் யோசித்துக்கொண்டு இருப்பார்கள் என என அப்பா ஒரு ஹாஸ்யமாக கிறினார் . அது உண்மையும் தான் . அவர்கள் பெயர் நமக்கு வித்தியாசமாக படுவது போல தான் நமது பெயரும் அவர்களக்கு .

ஏப்ரல் மாதம் 19 -ம் ததேதி புதன் இரவு நாங்கள் கட்டி வைத்த மட்டை முடிச்சுகளுடன் சென்னையிலே சரேன் விரவை வண்டிக்கு புறப்பட்டோம் . ஆளுக்கொரு பெரிய பெட்டி, தலகைக்கொரு கையில் எடுத்து செல்லும் பை, ஒன்றில்

எனது மகனின் மினி லபேடாப் மலேமும் என னுடைய கவச குண்டல கபைப் பை என ரயில் பெட்டி ஒன்று பிடிக் கும் அளவு பெட்டிகள் . மதுலில் பெட்டிகளை கண்களால் நன்கு பார்த்து நன்கு பரிசீலனை செய்து கொண்டோம் . பிறகு பெட்டிகளின் எண்ணிக்கையை மனப்பாடம் செய்து கொண்டோம் . பின்பு ரயிலில் அமரம் இருக்கையின் கீழ் திணறி, சக்தி முழுதும் பிரயோகித்து திணித்து முடித்தோம் .

வழியனுப்புவதற்கு என்கணவர் மற்றும் என்குறவினர்கள் உதவி செய்து பெட்டிகளை சரியாக வைத்து முடித்தோம் . இன்னும் ஒரு 18 நாட்களுக்கு தமது வாழ்க்கை நிம்மதியாக இருக்கப்படுகிறது என்ற சந்தோஷத்தில் என்கணவர் அமெதீயாக இருந்து சோகமாக காட்சி அளிப்பது போல் ஒரு நாடகம் நடத்திக்கொண்டிருந்தார் . . எனக்கு மட்டும் என்ன! கக்கர் , அடப்பாடு, சமையல் மற்றும் கல்லரி வலைப்பை இவற்றிலிருந்து கொஞ்சநாள்களே என்குறவினர்கள் ஒரு பக்கம் , இந்த கொள்தும் வலையில் , வரைவலை இவற்றை விட்டு கொஞ்சம் ஓடிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் மலேலோங்கியிருந்ததால் ஓரே குவியாகத்தான் இருந்தது, சந்தோஷமாகவே பைபை என்குறவினர்கள் பறப்பட்டு .

அடுத்த நாள் அதாவது ஏப்ரல் மாதம் 20 -ம் ததே காலகை சனென்னை சனென்று அங்கிருந்து தாம்பரம் அருகே இருக்கும் எனது மகனின் கல்லரி நண்பன் தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்கு சனென்றதைத் தோம் . அன்று நாடகம் இரவு விமானப்பணம் என்பதால் அங்கயே இரவு வரை இருந்து விட்டு பின்பு நாடகம் இரவு பன்னிரண்டு மணி அளவில் ஒரு டாகஸியில் சலைவதாக உத்தேசம் . மடியில் நல்ல பெரிய வீடாக இருந்தாலும் அனல் பறந்தது வீட்டுக்குள்ளும் . சனென்னையில் இருக்கிறோமா அல்லது சலங்கல் சபையில் உள்ளோமா என்ற சந்தேகம் தான் . ஏதாவது நீர் நிரம்பிய கிணறு இருந்தால் கண்ணை மூடிக் கொண்டு குத்தி விட்டால் போல் ஒரு பழக்கம் . நல்ல வலை . அந்த வீட்டில் எலுமிச்சை சலெிகள் மின்று நான்கு இருந்தன . வலை டிய மட்டும் கனிகள் இருந்தன . நாங்கள் தங்கியிருந்த மடியிலயே கனிகள் விழுந்து கிடந்தன . அவற்றை எடுத்து பிழிந்து என்குறவினர்கள் நண்பர்கள் வைத்திருந்த சரக்கரை போட்டு கலக்கி, கீழ் வீட்டில் இருக்கும் வீட்டு உரிமையாளர் பணை மணியிடம் பிரிட்ஜ் நீர் வாங்கி கலக்கி குடித்தபடி தாகம் தணித்துக் கொண்டிருந்தோம் .

நாங்கள் சனென்றதால் என்குறவினர்கள் நண்பன் அவன் வலைகை விடும்புறை சலால் விட்டு எங்களுடனே இருந்தான் . அவர்களுக்கு வலையில் தரியவலை இல்லலை . பசே சிரித்து சந்தோஷமாக இருந்தார்கள் . என்குறவினர்கள் பிடிக் கி விட்டார் . பிரயான ஏற்பாட்டாளர்களை சந்திக்க நுங்கம் பாக்கம் கிளம்பி சனென்று அங்கே அவர்கள் எங்களுக்கு காக்கொடுத்த சலை பரிசு பொருட்கள் பெரிய பகைகள் இரண்டு என்குறவினர்கள் ஒரு கபைப் பை மற்றும் நிறயை தின்பண்ட பொருட்கள் அதனுடன் ஒரு காபி மகேகர் என்குறவினர்கள் தயையும் சமந்து தாம்பரம் வந்து சரேந்தனை . அப்போது மீண்டும் பெட்டிகளை பிரித்து அடக்க வலை டிய கட்டாயம் . என்குறவினர்கள் பிடிக் கி விட்டால் இருந்த நான்கு ஐந்து ஸவட்டர்களை எடுத்து என்குறவினர்கள் அப்பா அந்த மகனின் நண்பனின் வீட்டிலயே வைத்து விட்டார் . பின்பு ஒரு நாள் சனென்னை வந்து எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்குறவினர்கள் அந்த புகைகள் தின்பங்கங்கள் மற்றும் எல்லா பொருட்களையும் அந்த அப்பாவின் லக்கஜில் அடவைத்து விட்டோம் . ஒரு வழியாக இரவு 12 மணி அளவில் கிளம்பும்புறை என்குறவினர்கள் அப்பா ஷி மாட்டிக் கொண்டு சரேப்பை வகை கிடம் இல்லாமல் திண்டாடினார் . எனது பெரிய பெட்டியில் உள்ள வலி அறையில் அந்த சரேப்பை ஒரு காக்கிதப்பையில் வைத்து துணித்து வைத்து அதோடு மறந்து விட்டது . இரண்டு நாட்கள் பிறகு அந்த சரேப்பை காணோம் என்குறவினர்கள் லண்டனில் தலேயதும் , என்குறவினர்கள் நண்பனுக்கு அழவைத்து சரேப்பை அங்கே வைத்து விட்டு

வந்து விட்டோமா பார் எனக் கூறி அவன் இங்கே எதுவுமே இல்லலை இன்று கூறியதும் ஒரு தனி டிராக். மனம் எவ்வளவு ஞாபக மறதியில் தத்தளிக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். கட்சியாக எப்படியோ பட்டியின் வளைப்புற பையில் இருந்த சீரூப்பவை ஏற ஏதோ தடும் போது எதேசியாக கண்டு பிடித்து ஆறுதல் அடையத் தோம் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன். வறூ பொருளைத் தடும் போது மூன்பு தொலைந்து போன பொருட்கள் கிடக்கவும். எனவே பொருட்கள் தொலைந்தால் நாம் உடனே பதற்றம் கொண்டு கத்திக்கக் கூடாது. அடுத்த இன்னொரு பொருள் தொலையும் வரை காத்திருத்தல் அவசியம் என்பது என அனுபவங்களில் கண்டறிந்த உண்மை.

மலைநாடகங்களுக்கு விமானப் பயணம் மறக்கொள்ளும் போது மிகவும் முக்கியமாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயமானது. விமானம் புறப்படும் நேரம் என பிக்கெட்டில் கூறிப்பட்டபட்டும் உள்ள நேரத்திற்கு மீண்டும் மணி நேரம் மூன்னதாக விமான நிலையம் அடைய வேண்டும். கட்சியாக ஒரு இரண்டு மணி நேரமாவது மூன் சனெறால்தான் பட்டம் இல்லாமல் அங்கே செய்யவேண்டிய நடமாற்றங்களை நிம்மதியாக செய்யலாம். பின் கட்சியாக விமானம் வரும் கதவு (Gate) அருகில் நிற்காலிகளில் கொஞ்சம் மணித்துளிகள் காத்திருக்க வேண்டிதான் இருக்கும். ஆனால் மீண்டும் மணி நேரம் மூன் அங்கிருப்பது உத்தமம். நம் ஊரில் ரயிலை கட்சி நிமிடத்தில் ஓட ஓட பிடிப்பது போல் எல்லாம் செய்ய முடியாது. உள்ளூர் விமான பயணத்திற்கு சூமார் ஒன்றரை மணி நேரம் மூன்னால் சனெறால் போதுமானது.

அதிகாலை 3..30 மணிக்கு புறப்படும் விமானத்தில் பயணிப்பதற்காக உபரேடாக்ஸியில் சனென்னை பன்னாட்டு விமான நிலையம் சூமார் இரவு 12.30 மணி அளவில் சனெறடையத் தோம். கத்தார் விமான சவேயில் சனென்னையில் இருந்து கத்தாரின் தலைநகரமான தோகா சலைலும் விமானம் அது. தோகாவில் உள்ள ஹமாத் பன்னாட்டு விமான நிலையத்தில் ஏழு மணி நேரம் காத்திருத்தல். பின் அங்கே இருந்து லண்டன் சலைலும் கத்தார் விமான சவேயில் பயணம் என்பது எங்கள்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிக்கெட்டில் இருந்தது. எங்களது பிரயாணத்திற்கு நாங்கள் கொடுத்த தொகையிலேயே விமான பிக்கெட் தொகையும் அடங்கும் என்பதால் அவர்கள் ஏற்பாட்டின் படிதான் பிக்கெட் பதிவு செய்யப்பட்டது இருந்தது..

காலை 3..30 மணிக்கு கிளம்பும் ஏர்பஸ் விமானம் அதே நாள்காலை 5.40 மணிக்கு தோகா சனெறடையும். பயண கால அவகாசம் நம் கணக்குப்படி 3..30 மணிக்கும் 5.40 மணிக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் 2 மணி 20 நிமிடங்கள் தான்.. ஆனால் பறக்கும் நேர அளவோ உண்மையில் 4 மணி 40 நிமிடங்கள் ஆகும்.. இதற்குக் காரணம் உலகத்தின் ஓவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் உள்ள கால அளவு வேறுபாடு ஆகும். நம் நாட்டில் இருந்து மறேக்கு நோக்கி மலைநாடகங்கள் சலைலும் போது காலம் பின்னோக்கி சலைலும். நமக்கு இரவு என்றால் அமெரிக்காவில் பகல் என்பது நமக்கு தெரிந்த விஷயமே.

தோகாவும் இந்தியாவும் இடையே உள்ள கால இடைவெளி 2.30 மணி நேர அளவு. அதாவது, தோகாவில் காலை 5.40 மணி என்றால் இந்தியாவில் காலை 8.20 மணி ஆகும். எனவே இந்திய நேரப்படி காலை 8.20 மணி அளவிலும், தோகாவின் நேரப்படி காலை 5.40 மணி அளவில் தோகா விமான நிலையம் சனென்று அந்த ஊர் நேரப்படி மதியம் 12.30 மணி வரை அடுத்த லண்டன் சலைலும் விமானம் ஏற காத்திருக்க வேண்டும். தோகாவில் பகல் 12.30 மணி அளவில் கிளம்பும் லண்டன் விமானமானது லண்டன் நேரப்படி மாலைய 05.30 அளவில் அங்கே சனென்று சரேமும். இந்தியாவிற்கும் லண்டனுக்கும் உள்ள கால இடைவெளி வித்தியாசம் 04.30 மணி நேரம் ஆகும். எனவே பறக்கும் நேரம் 7 மணி 35

நிமிடங்கள் ஆகும்.. லண்டனில் மாலை 05.30 மணி என்றால் இந்தியாவில் இரவு மணி 10.00 ஆக இருக்கும்.. மதுலில் கழப்பம் தான் இருக்கும். பின் ஒரு தனிநத மனநிலைக்கு வந்து விடுவோம். ஏனெனில் நமது கபேசி, கைக்கடிகாரம், கையில் இருக்கும் இந்திய ரூபாய், நாணயம் என எதுவுமே நமக்கு விமானம் ஏறியவுடன் தோதுப்படாது. எனவே கழப்பம், தனிவா எல்லாம் கலந்த அல்லது கடந்த ஒரு ஞானியாக நாம் மாறித் தான் ஆகவேண்டிய கட்டாயம்.

இது ஒருபுறம் இருக்க, சன்னை விமான நிலையத்தில் பொருட்களை எல்லாம் கத்தார் விமான சவேமையைத் தில் லக்கஜேல் போட்டு விட்டு நமது பாஸ்போர்ட் மட்டும் பிக்கெட் பிரிண்ட் அவுட் காண்பித்து அவர்கள் கொடுத்த போர்டிங் பாஸ் - சன்னை டு தோகா மற்றும் தோகா டு லண்டன் என இரண்டு போர்டிங் பாஸ் - இதுதான் உண்மையில் பிக்கெட் - வாங்கிக்கொண்டு கபேசிகளை அதாவது ஹாண்ட் லக்கஜே மட்டும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே அடுத்த பி சோதனையையும் முடித்துக்கொண்டு, கும்பியறும் சம்பந்தமான பிவங்களை பிடித்தி செய்து கொடுத்து விட்டு கட்சியாக தோகா சிலலும் விமானத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருந்த கதவா அருகே காத்திருந்த போது, என மகன் என்னிடம் "தோகா விமான நிலையத்தில் தவே இல்லாமல் காத்திருக்கும் பி பிக்கெட் போட்டு கொடுத்து உள்ளார்கள். உடனே போகும் விமானம் போடவில்லை. பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்களிடம் பசேசி இவ்வளவு நேரம் காத்திருக்க முடியாது என்று கபிற வணேபியதுதானே" என்று ஒரே புலம்பல்.

சில சமயங்களில் இப்படி காத்திருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என எனக்கு தெரியும். எனவே அமதை காத்தனே. அடுத்ததாக என அப்பா "ஆறு மணி நேரம் தோகா விமான நிலையத்தில் என்னதான் செய்வது" என்று அவர் பங்குக்கு ஆரம்பித்து விட்டார். என தந்தை சூறுசூறுப்புக்கு பெயர் போனவர். 70 வயது கடந்த நிலையிலும் அவரால் அமதையாக ஒரு இடத்தில் அமர முடியாது. அவரின் குணம் தெரிந்ததால் என மகன் என்னிடம் "நல்ல வேளே! தோகாவிடம் லண்டனிற்கும் இடையே கடல் இருக்கிறது. இல்லையானால் தாத் தா நீங்கள் எல்லாம் காத்திருந்து மெதுவாக வாருங்கள். நான் நடந்து போய் விடுகிறேன் என்று சொல்லி வகை வகைமாக நடந்து சன்னே இருப்பார்" என கிண்டல் செய்தான். அதுவும் சரிதான் என்று சிரித்துக்கொண்டோம்.

விமான நிலையம் உள்ளே Free Wifi கிடைப்பதினால் Face Book, Whatsapp போன்ற பக்கங்களை பார்த்துக்கொண்டபேரட்டி பார்த்து பொழுதை போக்கி காத்திருந்தோம். கட்சியாக 3..30 மணி அளவில் தோகா சிலலும் கத்தார் விமானத்தில் ஏறி எங்களையே இருக்ககையில் அமரந்து காலநீட்டி சாய்ந்த போது ஜில் என குளிர் சாதனத்தின் காற்று எங்களை வருடியது. விமானம் தன் இறக்ககளை விரித்து மகே வானில் பறக்க ஆரம்பித்தது. சட் என்று மாறியது வானிலை! மனோ நிலையம் தான்!!

[தொடரும்]

அத்தியாயம் [ஒன்று](#)

ஊர்ஊர் (3) : ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்

Written by - முனைவர் ர. தாரணி -

Monday, 05 June 2017 00:24 - Last Updated Thursday, 08 June 2017 22:41

அத்யாயம் [இரண்டு](#)

* ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்.ஊர்ஊர்ஊர்ஊர் akilmohanrs@yahoo.co.in